

ber, ja, jeg har den Overbeviisning, at han vil varetage Statskassens Tars i denne Henseende ligesom i enhver anden, og dermed slaaer jeg mig tiltaals, stolende paa, at naar Systemet er gennemført, vil endeel af den Kritik falde til Jorden, som man nu er saa villig til at fremsætte.

H. M. Peterfen: Den ærede sidste Taler synes i Reglen at være rigtig i sit Es, naar han kan udtale Behreidelser overfor de Medlemmer, der stemte for Loven om Hærens Ordning; det synes ret at smage ham. Det ærede Medlem var imidlertid ogsaa dengang her i Thinget, og, saavidt jeg erindrer, Medlem af Udvalget, men det ærede Medlem kom ikke med Noget, der var billigere og brugbarere. (Rjær: Jo!) Det er ikke rigtigt. Jeg har forøvrigt ikke reist mig for at udtale nogen Behreidelse imod det ærede Medlem, men hvergang en saadan Tale som den, vi nys hørte, kommer frem, bør der dog idetmindste siges et Par Ord til Modvægt derimod. Forsvarsvæsenet er da heller ikke det Gnefte, som trykker paa Sinantserne, men de jydffe Jernbaner have ogsaa en god Deel deri. (En Stemme: Og de fyenffe?) Ja, ogsaa det; de jydff-fyenffe Jernbaner trykke ligeledes, men jeg veed ikke, at det ærede Medlem havde noget Særbes imod dem. Jeg hører aldrig Behreidelser fremsættes imod, at man stemte for Jernbaner i Sylland; men det er altid Forsvarsvæsenet, som skal holde for, men det vil jeg tillade mig at kaste tilbage paa det ærede Medlem. Harde det ærede Medlem dengang viist os Noget, der var mere brugbart og billigere, var det en anden Sag, men det ffete ikke. — Jeg er ganske enig i den Sætning, der forleden blev udtalt, at korte Taler bidrage meest til at forforte Sessjonens Varighed, og jeg skal ikke forlænge Debatten ret længe, men siden jeg har faaet Ordet, skal jeg dog sige et Par Ord om Udkastets § 14; det er kun denne Paragraph, jeg vil omtale, samt den tilsvarende Bestemmelse i andet Stykke af § 18 i Udvalgets Forslag. Denne Bestemmelse holder jeg meget af, men det forekommer mig, at den begrændses temmelig meget. Jeg kan godt forstaae, at man er imod

Contingentsystemet, og jeg vil ingenlunde forsvare det, idet man nemlig, og det med Rette, gaaer ud fra, at der bliver stor Forskjel paa Ansættelsen i den ene Commune sammenholdt med en anden. For at udjevne denne Forskjel er det vist aldeles nødvendigt at have Blikket fæstet paa, at man nogenlunde maaler de forskjellige Communer med den samme Mlen, men inde i Kommunen forekommer det mig — og det er det, den Paragraph figter til, der er bleven andet Stykke i Udvalgets § 18 — at der skal kunne tages Hensyn til de forskjellige Ting, som her ere nævuede. Dette vil man imidlertid ikke overlade til Communalbestyrelserne, hvorimod det skal være Stattecommissjonerne, som skulle gjøre det; men det forekommer mig dog, at naar man tilholder Communalbestyrelserne at maale med den samme Mlen, eller, for at udtrykke min Tanke klart, naar man tilholder dem, at de hver i sin Commune skulle ansætte Indtægten efter samme Regel og Norm, kunde man dog gerne, naar der overhovedet skal tages Hensyn til Communalbestyrelserne for at ramme Statteevnen, skænke dem den i Udvalgets § 18 andet Stykke omhandlede Myndighed, idetmindste noget mere, end det her er Tilfældet. Afgjørelsen af disse Spørgsmaal er som sagt overladt til Stattecommissjonerne, og Communalbestyrelserne have ikke her nogen afgjørende Indflydelse, men jeg siger ikke for meget, naar jeg udtaler, at den, der fortrinnsvis kan see, hvor der trænges til, at Byrden lettes, er Communalbestyrelsen. Det er ikke en indvandret Stattecommissair, som maaskee ikke kjender et Menneske i Kommunen, men det er Communalbestyrelsen, der kan see det, og jeg troer ikke, at man, naar Communalbestyrelserne i de store Træk ere bundne til og tvungne til at rette sig efter Stattecommissjonens, løber nogen Risiko ved for den enkelte Communes Vedkommende at lade Communalbestyrelsen bestemme, at Den og Den skal have Ansættelse. Dette er et Punkt, hvorpaa jeg for mit Vedkommende lægger saa megen Vægt, at det, da jeg i det Hele ikke er ganske paa det Rens med, om jeg tilsidt vil stemme for denne Lov, eller ikke — at jeg stemmer for dens Dvergang til tredie Behandling, er en